

m. 17.

S. M. 1, 94.

COLLEGIUM POLITICUM,

VIGINTI DISPUTATIONIBUS,

Ἐπιτηκῶς καὶ Ζητητικῶς,

Hoc est,

Sub THESIUM brevisissimarum, &

QVÆSTIONUM maximè illustrium ac jucundissimarum, aliarumque rerum ac distinctionum utilissimarum formâ, pertractatum,

ἔ

IN ALMA LEUCOREA

Publicè expositum,

AUTORE AC PRÆSIDE

JOHANNNE MANITIO,

Elstr. Lufato, Phil. & LL. AA. Mag. Serenisf. Elect.

Sax. Alumno, & Amplisf. Facult. Phil.

Adjuncto.

Sibonus es, ἔ æquus rerum estimator, Lege: Sin malus, ἔ iniquus obtrektor, abstine.

Sub calcem

Accesit Index Disputationum & Qvæ-
stionum.

Stanno JOH. RÖHNERI, Acad. Typographi,

An. M. DC. LXV.

SERENISSIMO ATQ; POTENTISSIMO
PRINCIPI ac DOMINO

DN. JOHANNI

GEORGIO SECUNDO,

DUCI SAXONIÆ, JULIÆ, CLIVIÆ &

MONTIUM, SACRI ROMANI IMPERII

ARCHIMARSCHALLO ET

ELECTORI

LANDGRAVIO THURINGiÆ,

MARCHIONI MISNIÆ,

ET UTRIUSQVE LUSATIÆ,

BURGGRAVIO MAGDEBURGENSI,

COMITI DE MARCA ET RAVENSBURG,

DOMINO IN RAVENSTEIN &c.

DOMINO MEO CLEMENTISSIMO

SALUTEM, BENEDICTIONEM DIVINAM,

ET PERPETUAM PROSPERITATEM.

S*Erenissime PRINCEPS, ELECTOR Potentissime, Me-*
dios inter clangores strepitusq; Turcicos Politi-
ca Ego in Alma Tua Leucorea Tuoque, Auspicio,
tractare suscepi publicè; Quumq; ibi votum pro feli-
ci Politicorum meorum discursuum termino ad
DEUM devotum funderem, ardentissimis simul su-
spiriis *Clementissimum illud Numen* sollicitavi, quò
machinationes virulentas & cruentas Turcicas re-
primeret contunderetqve, nobisq; hòc devictò ac
perturbatò hoste infensissimo crudelissimoq;, tuta
concederet halcyonia, quò non tantùm ipse susce-
ptum hoc quaecunq; opus auspicatò continuare ac
Colophonem Eidem addere valerem: sed etiam plu-
rimi alii, tùm hìc, tùm alibi, in pertexendis suis curis
strenuè pergere, atq; sic Erudito Orbi ulterius inser-
vire possent. Geminum istud votum *DEUS* ex alto
clementissimè exaudivit, & prius quidem nobis Pa-
cem desideratam restituit, quàm mihi labores hos
Politicos ad finem perducendi occasio concessa est.
Quemadmodum autem *Tibi ELECTOR Clementissime,*
Pacis laudabiliter recuperatæ gratia magna referen-
da est: ita sanè maxima, quin imò omnis omni-
nò Collegii hujus continuati & jam absoluti
habenda. Per *TE* enim hætenus vixi, *Tuâ, PRINCEPS*

SVPS

X 2

munis-

Munificentissime, adjutus ac suffultus *Benignitate atq;*
CLEMENTIA, abs qua si fuisset, Ipse ne lustrum quidem,
nedum duo hinc commorari lustra, studiisq; operam na-
vare, potuissem. Per septennium enim *Tuo, Serenissime*
PRINCEPS ELECTOR, nunc fruor stipendiò beneficò, hujus
in decursu, si quid laude dignum à me perfectum, *Tuae*
BENEFICENTIÆ ascribendum est. Ad quem itaq; potius
Disputationes hasce meas ire juberem, ad quem potiori
jure eas pertinere existimarem, quam ad *TE ELECTOR*
magne ac felicissime? Poscit enim ratio, ut fructus labo-
rum meorum soli Tibi sint, Tibiq; reserventur soli, cujus
fundus in mancipio est, ut eorum quicquam aliò vertere
non possim, quin avertisse & intervertisse videar. Erunt,
licet! forsitan non pauci, qui sinistram in partem hunc
meum conatum interpretabuntur, quod Ego Homo no-
vustantum *HEROA* adire ac compellare audeam, quippe
qui splendidiori longè munere dignus sit. Equidem pel-
lubenter confiteor, nullum posse esse humanum donum,
quod *SERENITATI Tuae* respondere possit: attamen &
hoc novi, etiam quandoq; Cererem gratisima dona Phœ-
bo tulisse; nec Diis ipsis, *dicente Poëta*
Semper inaurato taurus cadit hostia cornu.
Ipsis, *juxta illud Plinii*, lacte Rustici, multaq; gentes sup-
plicat, & molâ tantùm falsâ litant, qui thura non habent.
Darius Rex ille Persarum laudatissimus, pauxillum
aqua

aqvæ volâ haustum ab hominē Agricola hilari frontē ac-
cepit; nec *Theseus* frugalem aspernabatur Hecaten. Isto-
rum Heroum exemplo, *HEROS maxime*, hoc meum mu-
nusculum, vitali favoris tui aurâ susceptum ne aspernare,
sed potius nuncupationem hanc non nisi gratitudinis er-
gò pro acceptis à me beneficiis institutam, clementer in-
tuere, meq; Alumnum tuum, qvæ in omnes disputatio-
nes istæ sub frontem profitentur, in Clientelam semel re-
ceptum, porrò etiam gratiâ & favore Tuo amplectere, cer-
tumq; Musis meis locum largire. Ita per *TE vivam*, *ELE-
CTOR Clementissime*, omni Invidiâ, omni fortunâ Major.
Vive itaq; & æternùm Vale, *Potentissime PRINCEPS &
ELECTOR*, cum *CONJUGE Serenissima*, *Principe Electora-
tus Herede Filio Celsissimo & tota inclyta RUTA Saxo-
nica*. Nullæ turbæ turbulentiæ pacem nobis adimant, o-
mnia tristia cedant, læta redeant, maneantqve ubivis o-
mnia sarta atq; tecta. Quo cum voto devoto claudo, *DEUS
ANNUE VOTIS!* Dabam VVitebergæ prid. Calend. Maj.
Anno clc lcc LXV.

T.

*ELECTOR Potentissime,
PRINCEPS Serenissime,*

Subjectissimus

Alumnus

**M. JOHANNES MANITIUS, Fac. Phil.
Adjunctus.**

SSVPE

Ad
Clarissimum Virum,
DN. M. JOHAN. MANITIUM,
Collegii Philosophici Adjunctum dignissimum
ac Merentissimum,
Amicum, Domesticum & Commensalem
charissimum,

Rem contemplaris, Physicæ seu corpora lustras,
Aut incorporeum pectore Pnevma foves:
Ingenium prodis. Majori luce coruscas,
Hunc ubi Dædaleâ conficis arte *Librum.*
Principis est munus civilem animare catervam,
Arsq; Reipublicæ Principis est studium.
Regibus accedit, qui monstrat Regibus artem,
Quâ regitur populus, Principibusq; paret,
Hoc agis, Aoniô madefactus fonte *Libellus,*
Jura doces Regum, Consilia alta doces.
Hinc te fama vehit Rhedis. Hinc tradere Ventis
Autorem noli MANITIUMQUE Tuum.
Ut te commendat solers Prudentia: sic tu
Fac, ut MANITII fama perennis agat.
Ut dignus legeris quovis à Rege: Politum
Tunc *Genitorem operis* Regibus esse refer.
Sic liber æternus Regalia recta pererrans
Regum arte, *Æternis adjice MANITIUM.*

Job. Andreas Qvenstedt,
S.S. Theol. D. & Prof. Publ.

Qvid

Quid banc; qvid illam maxime Rempublicam
Ornet, qvid inferat nociva plurima,
Qvid Principem bonum, bonumq; subditum
Deceat, doces scriptis, Magister optime;
Laudo labores, qvi mereatur omnium
Laudem Bonorum, Principumq; gratiam.

Clarissimo Dn. Collegæ
suo gratul.

Ægidius Strauch / S.S. Th. D.
P.P. & Fac. Phil. h. t. Decanus.

Ad

Clarissimum Virum,

DN. M. JOHANNEM MANITIUM,

Facultatis Philosophicæ Adjunctum, cum Di-
sputationes Politicæ publicè habitas, benè
absolvisset.

Nunc quoq; finis adest, & meta suprema laborum,
Hactenus in cathedrâ quos subiisse decet.
Si quid habet Stagirita & mens divina Platonis,
Id collegisti sedulitate tuâ.

Applaudit noster nostrâ Studiosus in urbe,
Autori q; suo carmina mille canit.

Ipse Tuas laudabo theses, laudabo labores,
Et studium ad cœli sidera summa veham.

Perge tuum studium; Moralem perge Sophiam;
Non erit ingenii fama sepulta tui.

Michael Wendelerus,

D. & P. P.

In.

In
Politissimas Disputationes POLITICAS

V I R I

Præ-Clarissimi ac πολιτικῶτα

DN. M. JOHANNIS MANITI, Fac. Phil.

Adjuncti meritissimi,

COLLEGÆ, Fautoris & Amici sui conjunctissimi.

EXpolit ecce! Tuus pernox ac perdius ardor
In Sophiam & Sophiæ SCRIPTA POLITA benè.
Excolit hinc mea mens hoc: TE poliiſe juvabit;
Nam Polis ipſa poli TE ſuper aſtra vehet.

*Schedium hoc exarabat amoris ac
amicitiæ cauſâ*

M. Christianus Faſeltus,

Coll. Phil. Adj.

EN PORTUM!

ÆQuora Politici ſtudii ſuperare, MANITI,
Cepiſti forti mente animoq; pio.

Sors melior ventis implevit vela ſecundis,

Nec proræ remoram vaſta procella dedit.

Optatum portum ſuſcepti huc uſq; laboris,

Indulget jamjam ſpavior aura TIBI.

Hinc eſt, quòd votis reducem quaſi proſequar, auſus

Cernens ſucceſſu non caruiſſe Tuos.

Adſpiret porrò TIBI Numinis aura benigna

Et TE multijugâ proſperitate beet!

Hocce

PRÆ-CLARISSIMO AUTORI, COLLEGÆ & AGNATO

Suo HONORATISS.

de

feliciter abſoluto Labore Politico

ſubitariò licet, cordicitùs tamen

gratulatur

M. Joh. Ernestus Hering/ Colleg. Phil. Adj.

Munificent
CLEMENTIA
nedum duc
vare, potuis
PRINCEPS E
in decursu,
BENEFICEN
Disputatio
jure eas pe
magne ac
rum meor
fundus in
non posfir
licet! forsi
meum cor
vus tantur
qui splenc
lubenter c
quod SER
hoc novi,
bo tulisse
Sen
Ipsis, iux
plicant, &
Darius

enignitate atq;
trum quidem,
sq; operam na
no, Serenisime
beneficō, hujus
erfectum, Tue
em itaq; potius
d quem potiori
TE ELECTOR
ut fructus labo
entur soli, cujus
vam aliō vertere
e videar. Erunt,
in partem hunc
Ego Homo no
audeam, quippe
st. Equidem pel
nanum donum,
fit: attamen &
sima dona Phœ
tia cornu.
altæq; gentes sup
ura non habent.
us, pauxillulum
aqua

